

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sat under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 82 Stemmer.

Formanden. Da der ikke gjøres Forslag om noget Udvalgs Medsættelse, skal jeg bede mulige Ændringsforslag indleverede i Bureauet inden i Morgen Middag.

Derpaa gik man over til 3die Behandling af Forslag til Lov angaaende Soldbegunstigelser med Hensyn til Bænd og Gasledninger samt andre større Anlæg for Communerne's Regning (2den Beh. findes i Folkethingstidenden Nr. 21, Sp. 292).

Formanden. Forend Sagen kommer til Behandling, maa jeg først bede Thinget med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet at give Samtykke til, at Loven maa behandles idag.

Bed den foretagne Afstemning blev dette Samtykke givet eenstemmig med 82 Stemmer.

Da intet Ændringsforslag var stillet, og Ingen begjærede Ordet, blev Loven efter at være oplæst (see Anhang) vedtaget eenstemmig med 81 Stemmer.

Formanden. Forslaget vil nu blive at oversende til Landstthinget.

Det 4de Nummer paa Dagsordenen blev foreløbig forbigaaet, hvorfor man gik over til det 5te Nummer, nemlig 1ste Behandling af Forslag til Lov om Ophevelse og Medsættelse af adskillige Soldafgifter.

Mosenorn: Det ærede Thing har allerede ved en tidligere Afstemning i denne Sag anerkjendt, at der var Anledning til at tage den under nærmere Overveelse. En saadan Beslutning maa jo beroe paa et almindeligt Skjøn over de stedfindende Forhold. Jeg troer derfor, at det ikke er nødvendigt eller onskeligt at drøle ved Enkeltheberne af disse, men at det maa være mig tilladt at gaae ud fra den

Forudsætning, at samtlige for Tiden stedfindende Forhold indeholde tilstrækkelig Anledning til at inklade sig paa Overveelse af denne Sag. Naar der nu spørges om, hvilke Foranstaltninger i den heromhandlede Deel af Stattes væsenet, der vil være at træffe under de nærværende Forhold, da kunde der maaskee være Enkelte, der troe, at man kunde udrette Noget ved at hæmme eller befatte Udførselen af de Gjenstande, hvorom Taler er. Enhver, der har bekræftet sig med en alvorlig Overveelse af denne Art Gjenstande, vil imidlertid vistnok for længe siden være kommen til Erkjendelse af, at en saadan Bekunnsørelse fører til Skade, at den hindrer Tilførselen, at den bevirker Opdyngning af Forraad indtil den Tid, da man venter at de bestaaende Udførselshindringer skulle være forsvundne, og at den lammer og svækker Productionen for Fremtiden. Det har derfor allerede længe været den danske Stats System ikke at inklade sig paa Udførselsforbud eller paa at hæmme Udførselen af Landboproducter under Dyrtiden, og det er først fra den Tid af, at dette System er blevet vedtaget her i Landet—det ligger vel nu tre Menneskealdere tilbage—at dette System er blevet vedtaget, at Landets hele Velstand har udviklet sig, og at Landet er kommet til at indtage den Plads i Verden, som det nu for Tiden indtager. Hele Landets Velfærd er derfor vistnok aldeles uadskillig knyttet til, at man ikke afviger fra dette System. Enhver Tanke om Udførselsforbud eller at hæmme Udførselen maa paa det Bestemteste afvises; derom troer jeg ikke, at der kan være nogen Tvivl hos dem, der alvorligt have overveiet disse Forhold, navnlig for dette Lands Vedkommende. Der stod da kun tilbage at undersøge, hvorledes man kunde lette Indførselen af de paagældende Gjenstande ved Formindskelse af de nu paa Indførselen hvilende Afgifter. Med Hensyn til den væsentligste Gjenstand, hvorom der under en Dyrtid kan være Spørgsmaal, er dette allerede tidligere afgjort. Da den nu gjældende Soldordning blev bragt tilveie, var det Regjeringens Hensigt at have en fri Indførsel af Kornvarer; Regjeringen veg imidlertid den gang tilbage for de Tanker, der gjorde sig gjældende i Stænderne, men allerede i 1846